

anmeldelse til Datatilsynet, samt pligt til at indhente tilsynets forudgående udtalelse efter § 45, stk. 1, nr. 1.

De private modtages indsamling og opbevaring af redegørelserne fra Rigspolitiet om tilførsler omfattet af § 36 vil indebære behandling af følsomme oplysninger. Det er Datatilsynets opfattelse, at private dataansvarlige, der indhenter børneattester, må siges *at have til hensigt* at foretage behandling af oplysninger om strafbare forhold.

Det er således Datatilsynets opfattelse, at de *private modtagere* vil være omfattet af persondatalovens pligt til at foretage anmeldelse til og indhente forudgående tilladelse fra Datatilsynet, jf. persondatalovens § 50, stk. 1, nr. 1. Efter persondatalovens § 63, stk. 2, nr. 2, betales et gebyr på 1.000 kr. for en tilladelse i henhold til § 50.

Navnlig under hensyn til, at det må antages at blive i et meget lille antal tilfælde, at der rent faktisk videregives oplysninger om strafbare forhold som følge af ordningen, har Datatilsynet overvejet, om ordningen kan omfattes af en af undtagelserne fra anmeldelses- og tilladelseskravet, som er fastsat i persondatalovens § 49 og bekendtgørelsen om undtagelse fra pligten til anmeldelse af visse behandlinger, som foretages for en privat dataansvarlig. Datatilsynet har imidlertid ikke fundet, at der er mulighed herfor.

Datatilsynet skal samtidig gøre opmærksom på, at anmeldelser fra et så stort antal private organisationer, foreninger mv., som lovforslaget omfatter, vil medføre en sådan ekstraordinær belastning for Datatilsynet, at tilsynet ikke vil kunne overkomme opgaven inden for de nuværende ressourcemæssige rammer. Datatilsynet finder det endvidere klart uholdbart, hvis anmeldelsespligten ikke i et rimeligt omfang kan følges op af inspektioner. Datatilsynet må derfor tage forbehold for at stille krav om tilførelse af yderligere ressourcer som følge af lovforslaget. Det er således ikke rigtigt, når Kulturministeriet om de negative økonomiske konsekvenser alene anfører, at »der vil være begrænsede udgifter forbundet med at indhente børneattester«.

Hvis Kulturministeriet ønsker at overveje muligheden for at undtage modtagernes behandling helt eller delvist fra anmeldelsesordningen, skal Datatilsynet gøre opmærksom på bestemmelserne i databeskyttelsesdirektivets artikel 8, stk. 5, artikel 18 samt artikel 20, som må tages i betragtning.«

Datatilsynet har i brev af 27. januar 2005 endvidere anført følgende:

»Det bør således efter Datatilsynets opfattelse fremgå af lovforslagets bemærkninger, at der ved indhentelse og opbevaring af børneattester tillige vil bli-

ve tale om behandling af oplysninger om seksuelle forhold omfattet af persondatalovens § 7. Der henvises til de almindelige bemærkninger under pkt. 4.4. afsnit 4, 6 og 8.«

På baggrund af disse udtalelser fra Datatilsynet – herunder vurderingen af, at en undtagelse fra anmeldelsesreglerne på dette område kræver særskilt lovhjemmel – finder regeringen, at børneattestloven bør indeholde en undtagelse fra persondatalovens regler om pligt til at foretage anmeldelse til og indhente en udtalelse fra Datatilsynet. I denne konklusion i er indgået følgende overvejelser:

- Der er ingen tvivl om, at positive børneattester (dvs. børneattester med oplysninger fra Rigspolitiet om overtrædelser af pædofilibestemmelserne i straffeloven, jf. kriminalregisterbekendtgørelsens § 36, stk. 1) indeholder følsomme personoplysninger. Dette skal imidlertid sættes i det perspektiv, dels at den pågældende person selv giver samtykke til indhentelse af børneattesten, dels at reglerne har til formål at bidrage til at opfylde et særdeles væsentligt samfundsmæssigt formål, nemlig at undgå seksuelle overgreb mod børn begået af personer, som specifikt søger børnerelaterede job.
- En pligt til anmeldelse m.v. til Datatilsynet ville være administrativt besværligt, både for fx foreninger med frivillige ledere og for Datatilsynet. Anmeldelsespligten ville eksempelvis omfatte ca. 15.000 foreninger. De fleste offentlige myndigheder er i forvejen anmeldt til Datatilsynet.
- Dette administrative besvær skal sættes i forhold til det beskedne antal positive børneattester, der vitterlig udstedes. Som nævnt i pkt. 3.1 er der i perioden 1. april 2001 til 28. februar 2005 udstedt 159.334 attester, hvoraf kun de 26 var positive. Når det som konsekvens af nærværende forslag til børneattestlov bliver obligatorisk at indhente børneattest ved nyansættelse i børnerelaterede job, vil der utvivlsomt blive udstedt betydeligt flere børneattester årligt. Der vil imidlertid ikke nødvendigvis blive udstedt flere positive attester. Det skyldes, at pædofile som følge af de obligatoriske regler må forventes af blive mere opmærksomme på eksistensen af børneattester og konsekvenserne heraf. Efter gennemførelsen af de administrative forskrifter om indhentelse af børneattest agter regeringen at styrke informationsindsatsen på området; dette forventes at bidrage yderligere til regeringens målsætning om, at der bliver udstedt så få positive børneattester som overhovedet muligt.